

งานวิทยานิพนธ์นี้เป็นการสร้างองค์ความรู้จากการตกผลึกทางการคิด วิเคราะห์ของ “คนใน” ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัว และใช้วิธีวิทยาแบบเรื่องเล่าแนวอัตชีวประวัติ โดยมีผู้หญิงเป็น “องค์ประธาน” ของการศึกษา ซึ่งเป็นก้าวหนึ่งของการพยายามเปิดพื้นที่ให้กับ “เสียง” ที่ถูกทำให้เงียบภายในขอบเขตแห่งความเป็นพื้นที่ส่วนตัว เช่น ครอบครัว และเป็นก้าวแรกที่สำคัญของการสร้างพื้นที่ที่ให้การสร้างความรู้จากประสบการณ์ ที่มักถูกเบียดขับจากแวดวงการศึกษา วิจัยกระแสหลักที่เกิดขึ้นจากผู้เชี่ยวชาญนอกประสบการณ์ผู้มีความสนใจต่อประเด็นความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทย

จากประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวของฉัน ทำให้ตระหนักว่า ครอบครัวของฉันเป็นครอบครัวหนึ่งที่แตกต่างไปจากการผลิตซ้ำของภาพเสนอความเป็นจริงที่เกิดขึ้นกับชีวิตผู้หญิงในวงการศึกษา วิจัยประเด็นความรุนแรงในครอบครัวจำนวนมากที่ผ่านมา อันนำมาสู่ทศวรรษที่ 20 ของการสร้างภาพเหมารวมให้กับผู้หญิงที่ประสบกับความรุนแรงในครอบครัว ในลักษณะของการเป็นผู้ถูกระงับ ที่ไร้อำนาจโดยสมบูรณ์ และเป็นเพียงวัตถุศึกษาของการศึกษา ในขณะที่ผู้ชายเป็นผู้กระทำ มีอำนาจ อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด แต่ปราศจากซึ่งตัวตนในวงการศึกษา อันเป็นการบิดเบือนภาพความสัมพันธ์ชายหญิงในบริบทของความรุนแรงในครอบครัว

การวิเคราะห์ประเด็นความรุนแรงในครอบครัวจากจุดยืนของการเป็นคนใน ประสบการณ์ ทำให้ฉันได้มุมมอง และข้อค้นพบที่แตกต่างจากการศึกษา วิจัย ก่อนหน้านี้ ดังนี้

1) ครอบครัวเป็นเครือข่ายความสัมพันธ์ทางอำนาจที่ซับซ้อนระหว่างชายหญิง การวิเคราะห์ปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ควรมองเห็นถึงความเคลื่อนไหวของอำนาจ ซึ่งจะนำมาสู่การเปิดมุมมองในการพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของการที่ผู้หญิงและผู้ชายสามารถเป็นได้ทั้งผู้กระทำและผู้ถูกระงับได้อย่างเท่าเทียม โดยมีลูกเป็นตัวแปรหนึ่งในการเปลี่ยนขั้วความสัมพันธ์แห่งอำนาจ ซึ่งมักถูกมองข้ามจากงานศึกษาที่ผ่านมา นอกจากนี้ครอบครัวไม่ใช่พื้นที่ที่ให้อำนาจผู้ชายอย่างสิ้นเหลือ หรือเป็นพื้นที่กดขี่ผู้หญิงเพียงสถานเดียว ครอบครัวสามารถสร้างแรงกดดันให้กับผู้หญิง และผู้ชายได้มากเท่าๆ กัน ผ่านความคาดหวังจากสังคม และจากภายในครอบครัว ต่อการปฏิบัติหน้าที่และบทบาทความเป็นหญิง ความเป็นชายภายใต้มายาคติของ “ครอบครัวในอุดมคติ”

2) งานศึกษาวิจัยประเด็นความรุนแรงในครอบครัวในสังคมไทยมักไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาผู้หญิงจำนวนมาก ที่ยังคงเลือกดำรงอยู่ในความสัมพันธ์แห่งความรุนแรง เหตุผลของ

การพึ่งพิงทางเศรษฐกิจ ความกลัว ความรัก ฯลฯ เป็นม่านหมอกที่ตีบเขิน ในการบดบัง ปิดกั้นให้เห็นเพียงความอ่อนแอของผู้หญิงที่ไม่ก้าวออกจากความสัมพันธ์ ซึ่งนำมาสู่การมองข้าม และละเลยวิธีการต่อรองช่วงชิงอำนาจของผู้หญิงที่เลือกที่จะอยู่ในความสัมพันธ์ที่รุนแรง แม้ทำให้ฉันเห็นถึงวิธีการแบบผู้หญิง ด้วยการใช้เรื่องเล่า กลยุทธ์ประจำวันที่แสนธรรมดา หากแต่ชาญฉลาด และมีประสิทธิภาพในการปรับเปลี่ยนความสัมพันธ์แห่งอำนาจในครอบครัว ซึ่งได้รักษาความเป็นครอบครัว และสายใยระหว่างสมาชิกในครอบครัวของฉันให้ดำรงอยู่

3) ความรัก มักเป็นคำกล่าวอ้างสั้นๆที่ไม่มีเหตุผลใดมาอธิบายได้ถึงความรู้สึกของผู้หญิงจำนวนมากว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้พวกเขาดำรงอยู่ในความสัมพันธ์ที่รุนแรง ความยากลำบากของการสื่อสารถึงเหตุผลที่ไม่สามารถอธิบายได้นี้ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความรักถูกละทิ้ง หรือถูกมองข้ามไปอย่างน่าเสียดายในงานศึกษา วิจัยประเด็นความรุนแรงในครอบครัว จำนวนมากที่มีมาก่อน แม้ฉันแสดงให้เห็นว่าความรักของแม่มีหลากหลายมิติ ความรักของแม่ไม่ได้จำกัดอยู่แค่เพียงความรักฉันที่ซื่อสาว ที่ถูกมองว่าเป็นกับดัก หรือหลุมพรางที่แสดงออกถึงความไร้อำนาจ ความอ่อนแอ หรือความโง่เขลาของผู้หญิงคนหนึ่งมีต่อคนที่เธอรัก หากแต่ความรักของแม่ได้สร้างให้แม่มีอำนาจต่อรองกับความรุนแรง แม่ทำให้ฉันเห็นว่าการใช้อำนาจด้วยความรัก ทำให้ได้ผลที่แตกต่างไปจากความรักในการใช้อำนาจของพ่อ นั่นคือ ความรักของแม่เป็นความรักที่สร้างสรรค์มากกว่าทำลาย ความรักที่แม่ให้กับพ่อทำให้ความรุนแรงยุติลง ความรักที่แม่มีให้กับลูกได้ปลดปล่อยฉันจากความเจ็บปวด พร้อมทั้งเยียวยาบาดแผลที่แฝงฝัง กัดกร่อนจิตใจฉันมาเป็นเวลานานให้เป็นอิสระจากความโกรธแค้น และเจ็บปวด

This thesis is a construction of knowledge achieved from a process of thought crystallization. It is an analysis conducted by an "insider" who witnessed domestic violence herself. Methodology is Autobiography which having a woman as a 'subject' of study, this thesis is a step in attempting to create some spaces for a silenced "sound" within private arenas such as families. It is also a first important step in trying to leave some room for knowledge gained through personal experience which had previously been marginalized by conventional studies and research done by experts who lacked personal experience yet were interested in the issues of domestic violence in Thailand.

Having personally experienced such violence, I realized that my family is different from the recurring representations which have become a generalized 'reality' of women's life presented in many studies and research previously done on the issue of domestic violence. Women who experience violence in their family have traditionally been stereotyped as passive agents entirely deprived of power, and merely as raw materials for study. Men, on the other hand, have been viewed as active agents who possess absolute power but who are absent from any studies. These have distorted the true relationships between men and women in the context of domestic violence.

Analyzing the issue of domestic violence from a perspective of an insider of such an experience, I gained new viewpoints and discovered new findings that are different from those found in previous studies. The results are as follows.

- 1) Family is a complex network of relations between powers of men and women. An analysis of the problem of domestic violence should investigate into the fluctuation of power between the two parties, which will shed light to the possibility that men and women can equally become both active and passive agents in their relationships. Children, who were often overlooked in previous studies, are actually a factor that contributes to change in balance of power between the two poles. Moreover, family does not only grant men unlimited power or allow them to oppress women, but it can also create pressure on both men and women equally. This pressure is forged through

social and familial expectations on the roles and duties of men and women within the framework of the myth of "the ideal family."

2) Research on the issue of domestic violence in Thai society often overlooks how important it is to study a large number of women who choose to stay within violent relationships. Economic dependence, fear, love, etc. are the reasons that cloud our visions so that we could see only weaknesses of the women who do not step out from these dysfunctional relationships. By underestimating such an important aspect, the strategies to negotiate for or to seize power employed by these women are altogether ignored. My mother has showed me her womanly strategies. By telling stories and applying everyday tactics that are so simple, yet so intelligent and effective, she has been able to adjust the relations of power within our family, to uphold the family itself as well as to maintain the ties between the members of our family.

3) "Love" is usually a short and inexplicable word of excuse given as the reason why these women choose to stay in violent relationships. Since it is difficult to communicate such an abstract concept, love is often ignored or overlooked in a large number of previous studies and research on domestic violence. My mother has proved that her love is multi-dimensional and not only limited to a romantic relationship that would entrap her in the position where she becomes powerless, weak and stupid in her relations to the man she loves. My mother's love, however, has granted her the power to withstand violence. She has made it clear to me that her "power of love" is different from my father's "love of power." My mother's love is a constructive rather than a destructive force. The love she gives to my father has put an end to the violence. The love she gives to her children has released me from pains and healed me of deep-cut wounds that had long eaten me away. Her love has relieved me and emancipated me from pain and anger.